

Mål C-263/24 [Smiliev]ⁱ

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

15 april 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Rayonen sad Tutrakan (Bulgarien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

15 april 2024

Sökande:

Rayonna prokuratura Silistra, Teritorialno otdelenie Tutrakan

Tilltalad:

YE

[utelämnas]

**BEGÄRAN OM
FÖRHANDESAVGÖRANDE**

Mål: allmänt brottmål nr 63/2024

**SÄRSKILT YRKANDE enligt artikel 105 i
rättegångsreglerna för Europeiska unionens domstol**

[utelämnas]

Relevanta omständigheter i målet och saken

I. Parter [utelämnas]

ⁱ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

1. Åklagarmyndighet: Rayonna Prokuratura Silistra, Teritorialno Otdelenie Tutrakan [utelämnas]
2. Tilltalad: YE [utelämnas]
3. Försvarsadvokat : Advokaten Peycho Yovev [utelämnas]

II. Saken

4. Den tilltalade åtalas för att [utelämnas] den 25 oktober 2023, inom ett år efter att ha blivit föremål för en administrativ sanktion genom det protokoll [utelämnas] av den 7 mars 2023 som utfärdats av [utelämnas] vid OD-MVR (Oblastna direktsia na Ministerstvoto na vatreshnite paboti) (regionala direktoratet vid inrikesministeriet i Silistra), som trädde i kraft den 4 maj 2023, för att ha framfört ett motorfordon utan relevant körkort, åter ha begått samma gärning [utelämnas] – vilket är ett brott enligt artikel 343c.2 i Nakazatelen kodeks (strafflagen) (nedan kallad NK).

III. Förfarandet

5. Åtal har skett enligt ett påskyndat förfarande.
6. Målet handlades ursprungligen vid Rayonen sad (distriktsdomstolen) i Tutrakan, allmänt brottmål nr 246/2023.
7. Under förundersökningen har det framkommit att följande fällande domar hade meddelats mot den berörda personen av nationella domstolar:
8. Genom ett **beslut [utelämnas] av Rayonen sad (distriktsdomstolen) i Dulovo**, som trädde i kraft den 2 november 2023, befanns den tilltalade skyldig till att den 22 februari 2023 ha begått ett brott avseende handlingar (användning av ett falskt körkort) enligt artikel 316 jämförd med artikel 308.1 NK. Han dömdes till villkorligt fängelsestraff i 18 månader villkorligt med stöd av artikel 66.1 NK.
9. Genom ett **beslut [utelämnas] av Rayonen sad (distriktsdomstolen) i Elhovo [utelämnas]**, som trädde i kraft den 2 november 2023, befanns den tilltalade skyldig till att den 25 februari 2022 ha begått ett brott enligt artikel 343c.2 NK (se punkt 4). Han dömdes till fängelse i 10 månader villkorligt med stöd av artikel 66.1 NK samt till böter [utelämnas]
10. Genom ett **beslut [utelämnas] av Rayonen sad (distriktsdomstolen) i Elhovo [utelämnas]** som trädde i kraft den 19 januari 2024, befanns den tilltalade skyldig till att den 25 maj 2022 återigen ha begått ett brott avseende handlingar (användning av ett falskt körkort) enligt artikel 316 jämförd med artikel 308.1 NK. Han dömdes till villkorligt fängelsestraff i ett år och 6 månader med stöd av artikel 66.1 NK.

11. Under förundersökningen konstaterade domstolen, med hjälp av uppgifter från det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) att den tilltalade också hade varit föremål för fällande domar utomlands.

12. **Genom beslut [utelämnas] av polisdомstolen i Vilvoorde, Konungariket Belgien,** [utelämnas] som trädde i kraft den 3 januari 2022, befanns den tilltalade skyldig till tre gärningar som begåtts den 14 juni 2020 i Zaventem, Konungariket Belgien och som utgör ”brott mot trafiklagen” enligt belgisk rätt [utelämnas]:

12.1. [utelämnas] ha framfört ett motorfordon [utelämnas] eller [utelämnas] låtit [utelämnas] framföra ett motorfordon utan att denne omfattades av en ansvarsförsäkring [utelämnas] (artiklarna 1, 2.1, 20, 22.1, 24, 28 och 29 i loi, du 21 novembre 1989, relative à l’assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs (lag av den 21 november 1989 om obligatorisk ansvarsförsäkring av motorfordon).

12.2. [utelämnas] ha framfört ett fordon som inte var registrerat eller som inte var försett med den registreringsskylt som utfärdats vid registreringen (artikel 2.1 i den kungliga förordningen av den 20 juli 2001, artikel 29.1.3 och artikel 38.1.3 i loi relative à la police de la circulation routière coordonnée par l’arrêté royal du 16 mars 1968 (lagen om vägtrafikpolisen, samordnad genom den kungliga förordningen av den 16 mars 1968)).

12.3 Han befanns, i egenskap av förare av ett fordon [utelämnas], ha använt en mobiltelefon som han höll i handen när fordonet inte stod stilla eller var parkerat (artikel 8.4 i arrêté royal, du 1er décembre 1975, portant règlement général sur la police de la circulation et de l’usage de la voie publique (kunglig förordning av den 1 december 1975 om allmänna föreskrifter för vägtrafikpolisen och användning av allmänna vägar), och artiklarna 29.1.3 och 38.1.3 i loi relative à la police de la circulation routière coordonnée par l’arrêté royal du 16 mars 1968 (lagen om vägtrafikpolisen, samordnad genom den kungliga förordningen av den 16 mars 1968)).

12.4 Han befanns ha möjliggjort att ett fordon som är registrerat i Belgien och som måste genomgå besiktning [utelämnas] framförts på allmän väg utan [utelämnas] giltigt besiktningsintyg med tillhörande kontrollmärke för besiktning och identifikationsrapport eller en teknisk beskrivning eller någon annan handling, [utelämnas] i den mån dessa handlingar krävs (artiklarna 24.1 och 81 i arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles et leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité (kunglig förordning av den 15 mars 1968 om allmänna tekniska krav som bilar och släpvagnar till dessa och deras komponenter och säkerhetstillbehör måste uppfylla) och artikel 4 i loi, du 21 juin 1985, relative aux conditions techniques auxquelles doivent répondre tout véhicule de transport par terre, ses éléments ainsi que les accessoires de sécurité

(lagen av den 21 juni 1985 om de tekniska krav som alla fordon för transport på land och deras komponenter och säkerhetstillbehör måste uppfylla).

13. För dessa omständigheter utdömdes följande påföljder:

13.1. För de omständigheter som avses i punkterna 12.1 och 12.2:

13.1.1. Böter på 800,00 euro, [utelämnas: metod för att fastställa böterna]. Om dessa böter inte betalas inom den lagstadgade tidsfristen kommer de att ersättas av påföljden ”förbud mot att framföra motorfordon” under en period på 30 dagar.

13.1.2. ”Fråntagande av rätten att framföra alla typer av motorfordon” under en period på en månad.

13.2. För den omständighet som avses i punkt 12.3:

13.2.1. Böter på 200,00 euro [utelämnas: metod för att fastställa böterna]. Om dessa böter inte betalas inom den lagstadgade tidsfristen kommer de att ersättas av påföljden ”förbud mot att framföra alla typer av motorfordon” under en period på 30 dagar.

13.2.2. ”Fråntagande av rätten att framföra alla typer av motorfordon” under en period på 15 dagar.

13.3. För den omständighet som avses i punkt 12.4: ”böter” på 200,00 euro [utelämnas: metod för att fastställa böterna]. Om dessa böter inte betalas inom den lagstadgade tidsfristen kommer de att ersättas av påföljden ”fängelse” under en period på 3 dagar.

14. Genom en dom [utelämnas] meddelad av Amtsgericht (distriktsdomstolen) i Prüm, Förbundsrepubliken Tyskland, [utelämnas] som vann laga kraft den 16 september 2023, befanns den tilltalade skyldig till att den 30 juni 2023 ha framfört ett fordon utan körkort eller efter att ha förlorat sin rätt att köra – rättsliga bestämmelser: StVG § 21, Abs. 1, Nr. 1, § 2 (lag om vägtrafik, artikel 21.1 punkt 1, stycke 2)

15. Han dömdes till ”böter” på 50 euro.

16. Den tilltalade erkände och förfarandet handlades enligt det förenklade förfarandet.

17. I det allmänna brottmålet nr 246/2023 [utelämnas], fann rätten, med beaktande av tidigare fällande domar, i den fällande domen av den 15 december 2023 [utelämnas] att den tilltalade var skyldig och dömde honom till ett fast straff med ”fängelse” och ”böter”.

18. Domen upphävdes av Okrazhen sad (regional domstol) [utelämnas] i Silistra [utelämnas] och målet återförvisades till en annan sammansättning i domstolen

med uppgift att pröva om de av den belgiska domstolen utdömda påföljderna hade några rättsliga följder.

19. Målet hänsköts till Rayonen sad (distriktsdomstolen) i Tutrakan, och registrerades med ett nytt nummer, allmänt brottmål nr 63/2024.

20. Vid den förnyade prövningen av målet erkände den tilltalade återigen (han vidgick till fullo de faktiska omständigheter som anges i åtalsbeslutet och godtog att det inte hade inkommit någon bevisning för dessa omständigheter) och det förfarande som för närvarande pågår är ett förenklat förfarande. Den hänskjutande domstolen har ansett att tolkningen av en bestämmelse i unionsrätten om polissamarbete och straffrättsligt samarbete är viktig för att tvisten ska kunna lösas korrekt, eftersom erkännandet av rättsverkningarna av både den belgiska och den tyska domen skulle påverka den påföljd som skulle kunna meddelas mot den tilltalade.

Tillämpliga nationella bestämmelser och rättspraxis

21. Nakazatelen kodeks (strafflagen)

”Artikel 8 ...

(2) En lagkraftvunnen dom som meddelats av en domstol i en annan medlemsstat i Europeiska unionen med anledning av en handling som utgör brott enligt den bulgariska strafflagen ska beaktas i varje brottmålsförfarande i Republiken Bulgarien mot samma person.

...

Artikel 66 (1) Om domstolen utdömer ett fängelsestraff på upp till tre år kan domstolen villkorligt uppskjuta verkställighet av det utdömda straffet från tre till fem år, om personen inte dömts till ett fängelsestraff för ett brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet och domstolen finner att det inte är nödvändigt att straffet avtjänas för att uppnå syftet med straffet och framför allt med hänsyn till den dömdes bättring.

...

Artikel 78a. (1) En vuxen person ska befrias från annat straffrättsligt ansvar av domstolen och dömas till böter på mellan 1 000 och 5 000 BGN om följande villkor uppfylls samtidigt:

(a) [ändrad – Darzhaven vestnik (officiella tidningen) (nedan kallad DV) nr 86 av år 2005, i kraft från och med den 29 april 2006], brottet är straffbart med fängelse i högst tre år eller en annan mindre sträng påföljd, om det begås med uppsåt, eller fängelse i högst fem år eller en mindre sträng påföljd, om gärningen begås av oaktsamhet.

b) *gärningsmannen inte har dömts för ett brott av allmän karaktär och inte har varit befriad från straffrättsligt ansvar enligt detta kapitel.*

c) *den ekonomiska skada som överträdelsen gav upphov till har ersatts.*

...

Artikel 343c (ny – DV nr 50 år 1995 (1) (ändrad, DV nr 74 av 2015) Den som framför ett motorfordon under en period då han eller hon enligt ett straff saknar rätt att framföra fordon, efter att ha fått en sanktion för samma handlande i ett administrativt förfarande, döms till fängelse i högst tre år och böter på minst tvåhundra och högst ettusen BGN.

(2) (ändrad – DV nr 74 år 2015) Den som, inom ett år efter att ha fått en administrativ sanktion för att ha framfört ett motorfordon utan relevant körkort, på nytt gör sig skyldig till detta, döms till fängelse på mellan ett och tre år och böter på minst femhundra och högst ettusen tvåhundra BGN.

...

Artikel 345 (1) Den som använder en registreringsskylt som utfärdats för ett annat motorfordon eller en registreringsskylt som inte utfärdats av de behöriga myndigheterna döms till fängelse i högst ett år eller böter på minst femhundra och högst ettusen BGN.

(2) Den påföljd som föreskrivs i punkt 1 ska även tillämpas på den som framför ett motorfordon som inte är vederbörligen registrerat.”

22. Nakazatelno-protsesualen kodeks (straffprocesslagen, nedan kallad NPK)

”Artikel 247 (1) Förfarandet i första instans ska inledas

1. efter beslut om åtal och

2. [utelämnas] på anmälan av målsäganden”.

23. Naredba n° 8 ot 26 februari 2008 g. za funktsiite i organizatsiata na deynostta na byurata za sadimost (förordning nr 8 av den 26 februari 2008 om hur organet med ansvar för straffregister är organiserat samt det organets uppgifter)

”Artikel 40 (1) Alla fällande domar och administrativa sanktioner som meddelats enligt artikel 78a NK ska föras in i kriminalregistret”.

Den bestämmelse eller rättsakt avseende vilken tolkning begärs

24. Artikel 3.1 i rådets rambeslut 2008/675/RIF av den 24 juli 2008 om beaktande av fällande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat:

”1. Varje medlemsstat ska säkerställa att man vid ett brottmål mot en person beaktar tidigare fällande domar som avkunnats mot samma person på andra grunder i andra medlemsstater, om vilka uppgifter har erhållits enligt tillämpliga instrument om ömsesidig rättslig hjälp eller om utbyte av information som hämtats från kriminalregister, i den utsträckning som tidigare inhemska fällande domar beaktas och att likvärdig rättslig verkan tillerkänns dem som för tidigare inhemska fällande domar, i enlighet med nationell lagstiftning.”

25. **Artikel 2 a i rådets rambeslut 2009/315/RIF** av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll:

”a) dom: ett lagakraftvunnet avgörande av en brottmålsdomstol mot en fysisk person med avseende på en brottslig gärning om detta avgörande införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister.

Skälen till att den hänskjutande domstolen anser att ett svar på tolkningsfrågorna är användbart för att avgöra målet

26. De faktiska omständigheterna i förevarande mål inträffade den 25 oktober 2023, efter det att de belgiska och tyska domstolarnas domar hade vunnit laga kraft. Dessa domstolars domar ska därför anses utgöra ”tidigare fällande domar” i den mening som avses i artikel 3.1 i rambeslut 2008/675/RIF.

27. Åtalet i det aktuella målet grundar sig [utelämnas] på artikel 343c.2 NK, som föreskriver ett straff på ett till tre års fängelse och böter [utelämnas].

28. När det gäller det aktuella brottet är det i princip möjligt att befria den tilltalade från straffrättsligt ansvar och i stället besluta om en administrativ sanktion enligt artikel 78a NK endast om den tilltalade, i enlighet med artikel 78a.1 b NK, inte har dömts för ett brott av allmän karaktär. När det gäller det aktuella brottet är det vidare möjligt att skjuta upp verkställigheten av fängelsestraffet på grundval av artikel 66.1 NK (det vill säga att påföljden i praktiken inte verkställs) endast om personen inte har dömts till ett ”fängelsestraff för att ha begått ett allmänt brott”.

29. Följaktligen kommer beaktandet av utländska fällande domar att påverka den eventuella påföljden i förevarande mål.

30. [utelämnas].

IV. Omfattas de fällande domar som meddelats av utländska domstolar av fällande domar för ”brott av allmän karaktär”?

31. I artikel 3.1 i rambeslut 2008/675/RIF föreskrivs att varje medlemsstat ska säkerställa att man vid ett brottmål mot en person beaktar tidigare fällande domar som avkunnats mot samma person på andra grunder i andra medlemsstater, om

vilka uppgifter har erhållits enligt tillämpliga instrument om ömsesidig rättslig hjälp eller om utbyte av information som hämtats från kriminalregister.

32. Enligt artikel 2 i [rambeslutet] avses med ”fällande dom” alla lagakraftvunna beslut av domstolar som handlägger brottmål varigenom en person konstateras skyldig till ett brott (översättarens anmärkning: ”prestaplenie” på bulgariska).

33. Här får det antas att det föreligger ett fel i den bulgariska översättningen, eftersom begreppet ”dom” i artikel 2 a i rambeslut 2009/315/RIF definieras som ”[utelämnas] ett lagakraftvunnet avgörande av en brottmålsdomstol mot en fysisk person med avseende på en brottslig gärning (översättarens anmärkning: på bulgariska ”nakasuemo deyanie”, ordagrant ”handling som kan leda till sanktioner”)¹ om detta avgörande införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister.” Samma begrepp används i andra språkversioner av rambeslutet. I den tyska översättningen används exempelvis begreppet ”Straftat” och i den nederländska översättningen ”strafbaar feit”. Av detta skäl ska, i enlighet med artikel 3.1 i rambeslut 2008/675/RIF, fällande domar avseende ”handlingar som kan leda till sanktioner” beaktas, och inte domar avseende ”brott”, eftersom sistnämnda begrepp är snävare i bulgarisk rätt (se punkt 39).

34. I flera rättssystem införs dock en annan klassificering av handlingar som kan leda till sanktioner. [utelämnas].

35. I tysk rätt används en klassificering av handlingar som kan leda till sanktioner med två nivåer – ”Verbrechen” och ”Vergehen” – § 12 Strafgesetzbuch (strafflagen):

”Verbrechen und Vergehen” (Brott och förseelser)

(1) *Brott är olagliga handlingar som är straffbara med fängelse i minst ett år.*

(2) *Förseelser är olagliga handlingar som är straffbara med ett lägre fängelsestraff eller böter”.*

36. I belgisk rätt gäller ett system med tre nivåer för att klassificera handlingar som kan leda till sanktioner – ”contraventions”, ”délits” och ”crimes” (artikel 1 i strafflagen):

”Artikel 1: Brott som enligt lag kan leda till straffrättsliga påföljder är brott av normalgraden [crime].

Ett brott som enligt lag kan leda till strafföreläggande är en förseelse [délit].

Ett brott som enligt lag kan leda till en polisiär påföljd är en överträdelse [contravention]”.

¹ Rättens kursivering.

37. I bulgarisk rätt har det införts ett system med två nivåer för att klassificera handlingar som kan leda till sanktioner:

37.1. brott och

37.2. administrativa överträdelser.

38. Administrativa överträdelser förekommer i allmänhet inte i kriminalregistret och ska därför inte kvalificeras som "handlingar som kan leda till sanktioner" i den mening som avses i artikel 2 a i rambeslut 2009/315/RIF [översättarens anmärkning: i den bulgariska språkversionen].

39. Enligt artikel 40.1 förordning nr 8 av den 26 februari 2008 [utelämnas] anges dock inte bara fällande domar för brott i kriminalregistret utan även administrativa sanktioner som ådömts enligt artikel 78a NK. I förfarandet enligt artikel 78a NK ska gärningsmannen anses vara skyldig till ett brott enligt strafflagen, men befrias från straffrättsligt ansvar och i stället få en administrativ sanktion, vars verkningar skiljer sig från dem som drabbar personer som dömts för ett brott.

40. En annan uppdelning har införts av den bulgariska lagstiftaren, nämligen mellan brott av allmän karaktär och brott av privat karaktär. Enligt artikel 247 NPK är brott av allmän karaktär sådana [utelämnas] som lyder under allmänt åtal och brott av privat karaktär är sådana för vilka åtal väcks på grundval av att målsäganden anmäler brottet till domstolen (i dessa fall är det målsäganden som för talan).

41. Under dessa omständigheter är det för det första inte möjligt att utifrån uppgifterna från Ecris fastställa vilken kategori av handlingar som kan leda till sanktioner, enligt klassificeringen i tysk och belgisk rätt, som de handlingar som de tidigare fällande domarna avser tillhör.

42. Det är följaktligen inte möjligt att avgöra huruvida de handlingar för vilka den tilltalade dömts av de utländska domstolarna, inom ramen för erkännandet av domar, ska behandlas som administrativa överträdelser eller som brott utifrån bulgarisk rätt. Om de behandlas som brott, är det inte möjligt att avgöra om de ska behandlas som brott av allmän karaktär eller brott av privat karaktär.

43. Om de brott som införts i Ecris anses ha motsvarande verkan som de handlingar som anges i Ecris enligt bulgarisk rätt, är domstolen skyldig att anse att fällande domar som meddelats av belgiska [utelämnas] och tyska domstolar inte kan utgöra administrativa överträdelser, eftersom dessa inte kan införas i kriminalregistret enligt bulgarisk rätt. Det måste således antas att de, enligt tillämplig lag för den domstol som är behörig att pröva målet i sak (i detta fall bulgarisk lag), utgör antingen brott eller beslut om befrielse från straffrättsligt ansvar i den mening som avses i artikel 78 NK (se punkt 39). Eftersom fällande domar emellertid inte tas med [utelämnas] i Ecris som beslut om undantag från straffrättsligt ansvar (parametern "S" i bilaga "B" till rådets upphävida beslut

2009/316/RIF) måste slutsatsen dras att det rör sig om fällande domar för brott. Eftersom det inte finns någon målsägande i dessa kategorier av brott, kan det antas att det rör sig om brott av allmän karaktär, vilket utesluter en tillämpning av artiklarna 66 och 78a i strafflagen vid fastställandet av påföljden i det mål som är anhängigt vid den hänskjutande domstolen.

44. Om det anses att domstolen inte är skyldig att betrakta de fällande domarna i Ecris som likvärdiga de fällande domarna i det bulgariska kriminalregistret, bör emellertid ytterligare en fråga ställas till centralmyndigheten för ytterligare klargörande:

44.1 Förekomsten av olika kategorier av brott som ska införas i kriminalregistret i den medlemsstat där domen meddelas (eventuellt kriterierna för att skilja mellan dem – påföljd, person som inleder det straffrättsliga förfarandet, möjligheter att upphäva verkningarna av den utdömda påföljden etc.).

44.2. [utelämnas] I vilken kategori tidigare fällande domar som registrerats i Ecris ingår.

45. Den nationella domstolen ska då pröva vilka kategorier av handlingar som kan leda till sanktioner enligt nationell rätt som de handlingar som kan leda till sanktioner för vilka den tilltalade har dömts av utländska domstolar tillhör. Bedömningen är här ytterst komplex eftersom det inte finns några fasta kriterier för hur den ska göras och erkännandet av de fällande domarna kommer att avgöras från fall till fall enligt domarens individuella bedömning.

46. I förevarande fall kan domstolen vid denna bedömning komma fram till att de straff som ådömts av de utländska domstolarna är fällande domar för administrativa överträdelse och inte erkänna dem alls med stöd av artikel 66 och artikel 78a NK.

47. [utelämnas]

48. [utelämnas]

49. [utelämnas]

50. [utelämnas: anmärkning om det faktum att den part som för talan och försvaret inte yttrat sig om denna fråga].

V. Bör domar som meddelats av utländska domstolar beaktas om det inte föreligger dubbel straffbarhet för handlingen?

51. Enligt artikel 8.2 NK får en dom som meddelats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen beaktas endast när det gäller handlingar som utgör brott enligt den bulgariska strafflagen.

52. Enligt skäl 6 i rambeslut 2008/675/RIF är domstolen inte skyldig att beakta den fällande domen när en fällande dom inte skulle ha varit möjlig i medlemsstaten för den handling som avses i den tidigare fällande domen.

53. Detta skulle innebära att endast följande skulle beaktas:

53.1 den fällande dom som meddelades av den tyska domstolen eftersom den är en fällande dom för det brott som avses i artikel 343c NK.

53.2 den fällande dom som den belgiska domstolen meddelade i den del som gällde framförande av ett oregistrerat fordon (se punkt 12.2) för att den är en fällande dom för det brott som avses i artikel 345 NK.

54. De andra handlingarna är inte handlingar som kan leda till sanktioner såsom brott enligt bulgarisk lag. Frågan är desto viktigare eftersom den belgiska fällande domen innehåller ett fängelsestraff för framförande av ett fordon som inte har genomgått besiktning (se punkt 12.4). Om verkningarna av denna fällande dom erkändes, skulle det inte vara möjligt att meddela en villkorlig påföljd för brottet i fråga enligt artikel 66 NK.

55. [utelämnas]

56. [utelämnas]

57. [utelämnas]

58. [utelämnas: anmärkning med upprepning av målsägandens och försvararens argument om att verkningarna av utländska fällande domar endast kan erkännas om de handlingar som följer av dem är straffbara enligt bulgarisk lag].

Specifika frågor som hänskjuts

1. Ska artikel 3.1 i rådets rambeslut 2008/675/RIF av den 24 juli 2008 om beaktande av fällande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat, jämförd med artikel 2 a i rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll tolkas så, att beaktandet av tidigare fällande domar som avkunnats mot samma person i andra medlemsstater innebär att den domstol som handlägger ett nytt brottmålsförfarande mot samma person (den tillämpande domstolen) är skyldig att anse att de tidigare fällande domarna som registrerats i det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) som meddelats i andra medlemsstater avser samma kategorier av handlingar som kan leda till sanktioner, vilka enligt nationell rätt klassificeras utifrån den fara för allmänheten som de utgör, som ska införas i kriminalregistret i den stat där den tillämpande domstolen är belägen? När det finns flera kategorier av handlingar som kan leda till sanktioner, som enligt den nationella

lagstiftningen där den tillämplande domstolen är belägen ska införas i kriminalregistret, vars rättsverkningar vid en fällande dom är olika, ankommer det då på den nationella domstol som handlägger ett brottmål mot en viss person att i varje enskilt fall bedöma vilken kategori de handlingar som har gett upphov till de tidigare fällande domarna i andra medlemsstater tillhör enligt den nationella klassificeringen? I vilka fall ska en sådan bedömning göras?

II. Ska artikel 3.1 i rådets rambeslut 2008/675/RIF tolkas så, att den tillåter en nationell bestämmelse enligt vilken en domstol är skyldig att avstå från att beakta tidigare fällande domar som avkunnats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen för handlingar som inte utgör brott enligt den nationella lagstiftningen där den tillämplande domstolen är belägen?

Den hänskjutande domstolens ståndpunkt

VI. Den första frågan

59. Enligt den hänskjutande domstolen ska det erinras om att enligt artikel 2 a i rambeslut 2009/315/RIF [utelämnas] avses med ”dom” ett lagkraftvunnet avgörande av en brottmålsdomstol mot en fysisk person med avseende på en brottslig gärning om detta avgörande införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister. I artikel 3.1 i rambeslut 2008/675/RIF [utelämnas] anges att varje medlemsstat ska säkerställa att man vid ett brottmål mot en person beaktar tidigare fällande domar som avkunnats mot samma person på andra grunder i andra medlemsstater, om vilka uppgifter har erhållits enligt tillämpliga instrument om ömsesidig rättslig hjälp eller om utbyte av information som hämtats från kriminalregister, i den utsträckning som tidigare inhemska fällande domar beaktas och att likvärdig rättslig verkan tillerkänns dem som för tidigare inhemska fällande domar, i enlighet med nationell lagstiftning.

60. Det instrument som är tillämpligt för utbyte av uppgifter ur kriminalregister i detta fall är det som avses i artikel 1 c i rambeslut 2009/315/RIF [utelämnas], ett decentraliserat IT-system för utbyte av uppgifter om fällande domar som bygger på de datoriserade kriminalregistren i varje medlemsstat, det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris).

61. Inrättandet av Ecris syftar därför till att göra uppgifter ur kriminalregister om personer enhetliga och ge samma rättsverkningar åt fällande domar som registrerats i de olika medlemsstaterna. Av denna anledning bör handlingar som registreras i systemet av en medlemsstat behandlas med samma stränghet av alla andra medlemsstater (med förbehåll för de överväganden som anges nedan – se punkt 68).

62. Det ostridigt att EU-länderna föreskriver olika kategorier av handlingar som enligt lag kan leda till sanktioner. Det är en fråga för nationell rätt att fastställa vilka kategorier av handlingar som enligt den nationella klassificeringen ska finnas i kriminalregistret. Det är emellertid också ostridigt att handlingar som kan

leda till stränga sanktioner registreras i kriminalregistret och att skillnaderna mellan lagstiftningarna följer av att det är olika om handlingar som kan leda till mindre stränga sanktioner straff tas med i registret eller inte. Under alla omständigheter måste det anses att lagstiftaren, genom att föra in vissa typer av handlingar i kriminalregistret, anser att de utgör en tillräckligt stor allmän fara för den berörda medlemsstaten, en bedömning som måste godtas av de andra medlemsstaterna.

63. Den skyldighet som föreskrivs i artikel 3.1 i rambeslut 2008/675/RIF kräver i själva verket ett erkännande av de utländska domar som den andra medlemsstaten har beslutat att införa i sitt kriminalregister. Denna skyldighet innebär att de ska beaktas på samma sätt som det som i nationell lagstiftning föreskrivs om verkningarna av nationella fällande domar som är införda i det nationella kriminalregistret.

64. Omvänt gäller att även om den utländska lagstiftaren har uteslutit en viss kategori av handlingar från tillämpningsområdet för sitt kriminalregister, är den nationella domstolen inte skyldig att anse att handlingarna i denna kategori omfattas av de handlingar som har uteslutits av den nationella lagstiftaren [översättarens anmärkning: trolig innebörd av meningen, originalet oklart].

65. Enligt denna tolkning av bestämmelsen bör det exempelvis anses att de fällande domar som avkunnats av de tyska och belgiska domstolarna (som nämns ovan) inte utgör administrativa överträdelse i den mening som avses i bulgarisk rätt (eftersom de inte är införda i det bulgariska kriminalregistret – se punkt 43).

66. Om det i nationell rätt finns flera kategorier av handlingar som ska föras i kriminalregistret, ska den nationella domstolen endast kontrollera vilken typ av handlingar, enligt den nationella klassificeringen, som de utländska fällande domarna tillhör (om de har olika rättsverkningar och om detta är relevant i målet). Denna kontroll kommer att utföras på grundval av de uppgifter som registrerats i Ecris. Endast om det inte finns tillräckliga uppgifter kan andra hjälpinstrument för domstolarna som är tillämpliga inom EU användas.

67. I förevarande mål ska det anses att dessa ytterligare uppgifter inte är nödvändiga (se punkt 43).

VIII. Den andra frågan

68. Enligt den hänskjutande domstolen ska hänsyn tas till skäl 11 i rambeslut 2008/675/RIF, [utelämnas] i vilket det anges att subsidiaritetsprincipen i artikel 2 FEUF och artikel 5 FEU ska iakttas. Enligt skäl 6 i rambeslutet finns det ingen skyldighet att beakta sådana tidigare fällande domar, exempelvis om en nationell fällande dom inte skulle ha varit möjlig för den gärning som gav upphov till den tidigare fällande domen.

69. Den nationella lagstiftaren har, med tillämpning av rambeslutet, ändrat punkt 2 i artikel 8 NK (DV nr 33 från år 2011, som är i kraft sedan den 27 maj

2011) genom att föreskriva att en lagakraftvunnen fällande dom som avkunnats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen med anledning av en handling som utgör brott enligt den bulgariska strafflagen ska beaktas i alla straffrättsliga förfaranden mot samma person i Republiken Bulgarien.

70. Under dessa omständigheter finner rätten att det inte föreligger någon konflikt mellan artikel 8.2 NK och artikel 3.1 i rådets rambeslut 2008/675/RIF.

71. Denna lösning kompletterar de argument som framfördes i samband med den föregående frågan. I den meningen att införandet av handlingen i kriminalregistret i en annan medlemsstat och, samtidigt, förekomsten av dubbel straffbarhet för samma handling både i denna andra medlemsstat och i den stat där den tillämpande domstolen är belägen, skapar ytterligare garantier för att den tilltalades situation inte förvärras genom ett strängare straff än om vederbörande hade dömts för samma gärning av den nationella domstolen.

72. Därigenom undviks dessutom ett annat problem som är förknippat med fastställandet av en sammanlagd påföljd för domar som avkunnats i olika medlemsstater.

73. I punkterna 1 och 2 i domslutet i domen av den 21 september 2017 i målet Beshkov (C-171/16, EU:C:2017:710) angavs följande:

”1) Rådets rambeslut 2008/675/RIF av den 24 juli 2008 om beaktande av fällande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat ska tolkas så, att det är tillämpligt på ett nationellt förfarande som syftar till att ett sammanlagt frihetsstraff ska verkställas med beaktande av den påföljd som den nationella domstolen dömt den tilltalade till, liksom med beaktande av den påföljd som utdömts i en dom som en domstol i en annan medlemsstat har avkunnat tidigare mot samma person för andra gärningar.

2) Rambeslut 2008/675 ska tolkas så, att det utgör hinder för en ordning i en medlemsstat som innebär att det för att en fällande dom som en domstol i en annan medlemsstat har avkunnat tidigare ska kunna beaktas, krävs att de behöriga domstolarna i den första medlemsstaten avseende den domen genomför ett nationellt förfarande för förhandserkännande, såsom det förfarande som är föreskrivet i artiklarna 463–466 i Nakazatelno-protsesualen kodeks (straffprocesslagen).”

74. I princip skulle alltså den påföljd som beslutats i en annan medlemsstat behöva tillämpas inom ramen för ett förfarande för fastställande av en gemensam påföljd. Detta skulle kunna leda till att den utländska domstolens fällande dom verkställs utan att den erkänns enligt artiklarna 463–466 NPK.

75. Om den utländska domstolens fällande dom avser en handling som inte är kriminaliserad enligt nationell rätt, kommer den i praktiken att leda till

verkställighet av en påföljd för en handling som inte är straffbar i den verkställande staten.

76. Den sistnämnda punkten är ytterligare ett argument för att artikel 8.2 NK är förenlig med artikel 3.1 i rådets rambeslut 2008/675/RIF.

Redogörelse för fakta och omständigheter som motiverar behovet av att pröva hänskjutandet enligt förfarandet för skyndsam handläggning

77. I det mål som är anhängigt vid den hänskjutande domstolen har åtal väckts enligt ett påskyndat förfarande (kapitel 25 NPK). När det gäller detta förfarande föreskriver processrätten kortare tidsfrister för att slutföra processuella handlingar, såsom:

77.1. att målet sätts ut till offentlig förhandling inom sju dagar från det att det inkommit (artikel 358.1 NPK);

77.2. att målet om möjligt ska prövas vid en enda muntlig förhandling och den fällande domen ska avkunnas omedelbart tillsammans med skälen, och om målet är komplicerat i fråga om faktiska och rättsliga omständigheter får skälen utarbetas efter det att domen har avkunnats, men senast inom sju dagar (artikel 359 NPK).

78. För närvarande har förfarandet fördröjts avsevärt på grund av att målet har återförvisats för ny prövning. Detta innebär ett åsidosättande av svarandens rättigheter.

79. **Rätten anser därför att begäran om förhandsavgörande ska handläggas i enlighet med det förfarande för skyndsam handläggning som avses i artikel 105 i domstolens rättegångsregler.**

[utelämnas]

1. [utelämnas]